

Békesség

A Nagylétei Református Egyházközség Időszaki Hírlevele
XII. évfolyam

2019. Karácsony

*Áldott, békés Karácsonyt
és örömteli új esztendőt kívánunk
minden kedves Olvasónknak!*

Karácsonyi üzenet

**Áldott karácsonyt!
Azért jött az embernek
Fia, hogy megkeresse
és megtartsa, ami
elveszett. Luk. 19,10**

A karácsony Jézus Krisztus születésének az ünnepe, azaz a fenti íge alapján az Ember Fia eljövételének ünnepe. A Szentírásból világosan látszik, hogy az „Embernek Fia” nagybetűvel van írva.

Különös és elgondolkodtató ez a dolog. Sok-sok nevezetes ember született és születik a világra, akikben szellemi és lelki ajándékot nyerünk. Gondoljunk az apostolokra, a prófétákra, hitvalló őseinkre, a reformátorokra. Lehetne ezt a sort folytatni a világirodalom és történelem jeles személyiségeivel, vagy az egyre fejlődő tudomány képviselőivel. Ide sorolhatók azok a személyek, akik sajátos kapcsolatban állnak saját egyéni életünkkel.

Az ilyenek között kiváltképpen értékelünk olyan személyeket, akik segítettek rajtunk, mondjuk egy lelkiismeretes orvost, vagy az édesanyánkat, akihez elszakíthatatlan szálakkal kapcsolódunk.

Miközben ezekkel a gondolatokkal eljátszadozunk, feltűnik, hogy az említett személyek közül senkiről nem írjuk nagybetűvel, hogy: ő az „Embernek Fia”. Nem, mert ez a név egyedül Jézusra talál, a karácsonyi gyermekre.

Kizárólag Jézusra illik az íge üzenete: Ő minden időben, minden helyen és mindenki számára az „Embernek Fia”.

Most karácsonykor azért hangsúlyos ez a rövid

evangéliumi részlet, hogy akik már tudják, azok még inkább megbizonyosodjanak, akik még nem tudják, azok szerezzenek tudomást a karácsonyi örömmüzenet „Ember Fiáról”. Az evangéliumi tudósításban azt olvassuk még: eljött, hogy „megkeresse és megtartsa, ami elveszett.”

Szinte a szívünk mélyéig hatol ez az üzenet. Milyen fájdalmas valamire vagy valakire azt mondani, hogy „elveszett.” Mennyire tud fájni, ha néha egy-egy értéktelennek tűnő, de hozzánk nőtt tárgyat veszítünk el. Ennél még sokkal fájdalmasabb, amikor egy hozzánk közel álló személyt veszítünk el. Sokat tudnának erről szólni, akiknek életéből kihullott valaki vagy valami.

Aki nem ismeri, vagy nem akarja megismerni, elismerni az elvesztés mélységét, annak nem igazán lehet találkozása a karácsonyi örömmüzenettel.

Az íge arról beszél, hogy mi önmagunkban valamennyien elveszett és kallódó életek vagyunk. Elvesztettek azért, mert saját erőnkől nem tudhatjuk megtalálni a boldogságot, a békességet, a nyugalmat, a szeretetet. Más szóval nem tudunk hinni, nem tudjuk magunkat rábízni Urunk gondviselő jóságára, nem tudjuk legyőzni bűneinket.

Ezért vannak háborúskodások, gyűlölködések és annyi nyomorúsága az életnek. Egy fajta keresés és elvesztettség állapota uralkodott el életünkön.

Keressük a megoldást, a jobb lehetőségeket, de nem találjuk. Felülről jövő hangjával szól bele Isten ebbe az állapotba. Azért jött, hogy „megkeresse és megtartsa, ami elveszett.”

Jézus keres engem, minket, mert éppen engem, minket akar megtartani, kiragadni, kimenteni az elveszettségéből. Így keres Isten a mostani karácsonyi időben is. Keres bennünket, akik talán belevesztünk a betegség próbás fájalmába, akit elvesztéssel fenyegetnek a napi gondok. Keres bennünket, akit az elvesztés mélységébe sodort a gyász és képtelenek vagyunk megbékélni. Keres minket a magunk sajátos élethelyzetében: bárkik legyünk, bárhol éljünk, és bárhogyan gondolkozzunk. Isten nem kényszerít senkit hatalommal, így bennünket sem, hogy elfogadjuk az „Embernek Fiát”. Nem kényszerít, hanem hív és vár, hogy ajtót nyissunk a kereső Úr előtt. Ez már az adventi várakozásban is kiteljesedik. Akik engedik, hogy megkeresse őket az „Embernek Fia”, azok bizonyosak lesznek az ő megtartása felől. Jézus Krisztus nem akarja elveszíteni az embert, hanem ellenkezőleg: Ő megtartónak született a Dávid városában. Azért jött, hogy megtartsa bennünket magánéletünkben, gyülekezeti életünkben, közösségi tevékenységünkben.

Ebben a megtartottságban tesz bizonyosságot Pál apostol többek között így: „Ha Isten velünk kicsoda ellenünk”? Vagy másik helyen: „Meg vagyok győződve, hogy sem élet, sem halál, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem láthatók, sem láthatatlanok, senki és semmi el nem szakíthat Istentől szerelmétől.” A megtartásnak erre a biztos fundamentumára visz fel mindnyájunkat a karácsonyi evangélium: „Mert azért jött az Embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.” Karácsonykor jó lenne, ha nem csak a fülünkig jutna el az örömezenet, hanem szívünkig, hogy köszönetet is tudjunk mondani: Köszönjük Urunk, hogy hozzánk is eljöttél, megkerestél bennünket, köszönjük, hogy megtartásodban bennünket is részesítettél nemcsak karácsonykor, hanem életünk minden napján. E néhány karácsonyi igei gondolattal kívánok minden kedves olvasónknak áldott karácsonyi ünnepeket és boldog békés újesztendőt.

Hadházi Tamás

JÖN A MEGVÁLTÓ!

Jön a Megváltó,
meleggel, fénnel
tölti be házunk!
Csak jól vigyázzunk,
hogy észrevétlen
el ne haladjon,
s itt ne maradjunk
mi a sötétben!

Szép karácsonyfa
nem elég nékem.
Nem elég semmi.
Jön a Megváltó:

Őt magát vágyom
szívembe venni.
Olyan lesz akkor,
mintha minden nap
karácsony lenne!

Puha jászolként
vár a szívem rád:
Végy, Uram Jézus
lakozást benne!

Túrmezei Erzsébet

Túrmezei Erzsébet

Gyertya

Kis karácsonygyertya. Szép fehér.
 Felül törött. Talán semmit se ér.
 A belén észrevenni már, hogy égett.
 S én mégse dobom el mint semmiséget.
 Nézem, élembe állítom,
 Majd a kezembe' forgatom.
 A cirádáit, ferdeségét,
 törött voltát, sok betegségét
 mind tudom már, mind ismerem.
 Igénytelen, értéktelen.
 Szépsége, ékessége, ára
 nincs semmi. Mégse dobom el.
 Félreteszem karácsonyfára.
 Majd a lángjába néz szemem,
 s nem lesz nekem
 igénytelen, értéktelen.
 Sok betegsége, ferdesége,
 törött volta nem semmiség-e,
 ha ott lobog az ágon,
 s vezérlöm, világom,
 útmutató fény Betlehem felé?
 Tekintetem sugarát issza,
 lelkem száll századokon vissza:
 a nagy csodát csodálja újra
 és megremeg belé.
 Magában semmi. Félredobnám.

De ha zöld fenyőről ragyog rám,
 a szívem fölviszi az égig,
 az eget meg lehozza hozzám.
 Kezembe' forgatom, nézegetem,
 s valami egyre azt sűgja nekem,
 hogy ez a kis gyertya az életem.
 Görbe, törött, beteg.
 Valami, amit senki nem keres,
 mert észrevenni nem is érdemes.
 Végigélni se volna érdemes,
 ha nem lenne karácsony...
 ha ki nem gyúlhatnék sokadmagával
 karácsonyesti csodálatos fákon...
 ha Betlehem felé utat mutatva,
 nem ragyoghatna, nem világolhatna,
 végigélni se volna érdemes.
 De van karácsony, s én úgy szeretem
 kis gyertyaéletem.
 Ameddig karácsonyra vártam,
 értelmét, célját soká nem találtam.
 Míg egy szép angyalénekes,
 halk estén Betlehembe értem,
 s fel nem ujjongtam: „Most már értem,
 Most már tudom, miért is élek
 ezen a nagy sötét világon:
 hogy világítson kicsi gyertyalángom
 előre, Betlehem felé
 és megváltatlan, Megváltóra váró,
 sok emberszív dobbanjon meg belé.”
 Kis karácsonygyertya. Szép fehér.
 Felül törött. Talán semmit se ér.
 De ha zöld fenyőről ragyog rád,
 a szíved felviszi az égig,
 az eget meg lehozza hozzád.

Kedves Egyháztagok!

Szeretettel köszöntök Mindenkit advent heteiben! Nagy öröm számomra, hogy együtt várhatjuk szent karácsony ünnepét, Jézus Krisztus születésének napját, a szeretet ünnepét!

Kedves testvérek! Isten akaratából az egyházi ünnepeink közül a karácsony az, ami összehozza a családokat, hogy együtt legyünk, jókat beszélgessünk, ha kell, megbocsátsunk egymásnak, és együtt örüljünk ezeken a szép napokon. Ilyenkor általában azt is felidézzük, mi történt velünk az elmúlt évben, hiszen hamarosan megint ránk köszönt az új esztendő.

Tekintsünk hát mi is, a nagy családjunk, egyházközségünk 2019-ben történt eseményeire!

Ha visszaemlékezünk, nem hagyhatjuk ki a mögöttünk hagyott 11 évet sem, melyben sok munkával, sikeresen új útra lépett, úgy hitéletben, mint gazdasági tekintetben gyülekezetünk. Megújultak tulajdonaink: a templom, a parókia, ami új résszel bővült, a régi épületnek pedig ismételten folyamatban van a felújítása. A szeretetothon megszépülésére, komfortosabbá tételére is sok erőfeszítést tettünk, hogy nyugodt körülményeket tudjunk biztosítani az ott gondozottaknak.

A hitélet megújulása következtében gyülekezetünk igazi egyházi közösséggé vált. Ma már mi is elmondhatjuk a jelmondatot: „Egy mindenkiért, mindenki egyért!”

Mindezek következtében együtt értékelhetjük az idei év eredményeit az említett eltelt időszakokkal. Mindennapjainkról elmondhatjuk, hogy nyugodtabb, de mozgalmas élet folyik továbbra is a Nagylétei Református Egyházközségben.

Istentiszteleteinken, eseményeinken mindig szép számmal vagyunk jelen. A hittanos gyerekek létszáma is gyarapszik. Büszkék lehetünk énekkarunk fellépéseire, a gyerekek színjátszó csoportjára, örülhetünk az idősek klubjának jó hangulatú foglalkozásainak, a jól megszervezett kirándulásokon szerzett tömörked kellemes élménynek, és minden közösség-építő rendezvénynek. Ehhez még hozzátartozik az is, hogy egyházmegyei ellenőrzések alkalmával csak dicsérettel illették közösségünk munkáját.

Akadnak tehát feladatok bőven, a megoldások pedig sikeresek voltak. Tiszteletes Úr és felesége fáradtságot nem ismerve dolgoztak, rengeteg ötletet megvalósítottak, gondolva kicsire, nagyra, fiatalra, idősebbre. Köszönjük áldozatos munkájukat, Isten áldása kísérelje továbbra is életüket!

Köszönjük az egyházközség tagjainak támogatását, mellyel segítették egy-egy adott alkalommal a munkát, a rendezvények megvalósítását, a terveink véghezvitelét. Elmondhatjuk mi is Szabó Magda írónő gondolatait: „Rengeteg jóindulat van az emberekben, segíteni vágyás, s ha valami rendkívüli esemény történik, rögtön felszínre tör. Az emberek jók.”

Végezetül magam, a családom és a presbitertársaim nevében is kívánok Istentől megáldott, békés karácsonyi ünnepeket és boldog új évet!

Papp Sándor, főgondnok

Intézményünk életéből

Ismét eltelt egy év, és élek a lehetőséggel, hogy a Központ életébe és eseményeibe kicsit bepillantást nyújthassak:

Az Otthonban történt:

- Anyák napján a Református Hittanos gyerekek adtak műsort
- Augusztus 5-én bográcsoltunk az otthon udvarán
- Október 3-án lakóinkat és nyugdíjasainkat köszöntöttük idősök napja alkalmából. Molnárné Pelei Andrea tanítványainak műsorát láthattuk, ezúton is köszönjük szépen!
- Idősök hónapja kapcsán ismét fellépőnk volt Ágoston Anita, aki évek óta visszatérő vendégünk, élőzenei műsorával szórakoztatta lakóinkat és a klubosainkat.
- Október 18-án köszöntöttük Borók Lajosné Juliska néni 100. születésnapja alkalmából lakóink és családja körében, Isten éltesse még sokáig!
- A december sem múlhat el esemény nélkül, december 19-én a Református Énekkart várjuk szeretettel, hogy meghozzák közénk a karácsony meghitt hangulatát.

Rendszeres programjaink:

- minden hétfőn, kedden, csütörtökön és pénteken Tiszteletes asszony tart foglalkoztatást a lakóinknak.
- Istentisztelet pedig minden szerdán van az intézményben.

A Klubosok élete:

- Ismétlődő klubos programok: Februárban Farsangoltunk és az Idősök napját is megtartottuk november 15-én élőzenei kísérettel.
- Két alkalommal voltunk az Operett színházban, május 10-én a Vig Özvegyet és Hollóközt, a világörökség részeként jegyzett élő falut néztük meg, november 9-én pedig a Csárdás királynőt és a tiszadobi Andrassy kastélyt láthattuk.
- Augusztusban ismét 4 napot töltöttek Berekfürdön klubosaink.
- Rendszeres programok: Kedden és Pénteken délelőtt klubfoglalkozás van, pénteki alkalmakon gyógytornára is van lehetőség igény szerint. Nagy szeretettel várunk minden új érdeklődőt!

Házi segítségnyújtás:

Szolgáltatásunk az évek során nem változott. Büszkék vagyunk, hogy gondozóink nem csak a háztartásban felmerülő problémákon tudnak segíteni, de támogatást nyújtanak lelki és testi panaszok esetén is. Feladatuk elsősorban az olyan segítségnyújtás, amit az otthonában élő ellátott önállóan már nem tud elvégezni. Fontos tudni, hogy a gondozónak ösztönöznie kell az ellátottakat arra, hogy meglévő képességeiket használják, hogy fizikai állapotuk ne romoljon és minél tovább az otthonukban élhessenek!

Támogató szolgálat:

Szállítási és gondozási feladatokat végzünk továbbra is, azok számára, akik valamilyen fogyatékosági ellátásban (vakok személyi járadéka, FOT, emelt összegű családi pótlék) részesülnek. A gondozási feladatok között van a felügyelet biztosítása mellett a háztartási feladatokban való segítségnyújtás is térítésmentesen. Továbbra is hívható ezen a telefonszámon: 06-30/834-0500

Jelzőrendszeres házi segítségnyújtás:

100 készülék áll rendelkezésünkre, az elmúlt egy évben eddig 45 riasztásra kellett kimenni a dolgozóknak. Bízunk benne, hogy a szolgáltatás biztonságot és nyugalmat ad az igénybevevők számára!

Dolgozók élete:

- A Magyar Református Szeretetszolgálatnak köszönhetően 3-4 főt alkalmazhattunk ebben az évben is a közfoglalkoztatás keretében.
- Január 18-án dolgozói utó szilvesztert tartottunk.
- nőnap alkalmából a Stefánia cukrászdában sütítettünk, természetesen férfi kollégáinkról sem feledkeztünk meg.
- május 14-én csapatépítő bowling-ozáson voltunk ismét, nagyon megszerettük ezt a programot.
- június 7-én a Dorkas Campingben ismét dolgozói találkozón voltunk a többi református intézmény dolgozóival, ahol a főzőversenyen ismét díjazottok lettünk, második helyezést értünk el!
- június 22-én a dolgozói kiránduláson Szarvason voltunk, az Arborétumot és a Mini-Magyarország kiállítást néztük meg, azt követően hajóráztunk a Körösön.
- november 29-én búcsúztunk Papp Sándorné Ibolya főszakácsunkat. Hosszú, boldog és egészségben eltöltött nyugdíjas éveket kívánunk neki!
- December 17-én dolgozói karácsonyi ünnepséget tartunk.

Fejlesztések:

Januárban megérkezett a két főzőüst, ami komoly beruházás volt az intézménynek. Néhány ablakot sikerült kicserélnünk és folytattuk a szobák felújítását. Az őszi folyamán az otthon középső tetőrésze is megújult. Az udvarunk is kezd formát ölteni, amit terveink szerint tavasszal fejezünk be. Összességében elmondható, hogy igen eredményes évet zárhatunk. Köszönet érte a fenntartó egyházközségnek és a kollégáknak!

Az intézmény ellátottai és dolgozói nevében Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Esztendőt kívánok az egyházközség minden kedves tagjának!

*Katonáné Becsi Beáta
Intézményvezető*

Gondolatok Karácsonykor!

Nagy szeretettel köszöntök mindenkit 2019 Advent-jének utolsó napjaiban a szokásnak megfelelően a lap hasábjain. Lassan vége az évnek, hamar kiszalad alólunk 2019 repülőszőnyege és íme ismét Advent havát írjuk. Várjuk azt az ünnepet, amely az „Adventus Domini” kifejezésből fakadva hirdeti az Úr eljövételét.

Advent harmadik vasárnapját követően, a készülődés, a várakozás felfokozott, reményteli és boldogságos perceiben köszöntöm Önöket. Fogadják gondolataimat együtt ünnepelve, hisz közeleg az év legboldogabb időszaka a Karácsony.

A keresztyén világban a Karácsony, Jézus Krisztus születésének az ünnepe, Isten egyszülött fiáé, a Megváltóé. Így élük meg az ünneplők 2000 év óta milliárdnyian, erőt merítve és erőt adva.

A születéshez vezető út, az advent, a várakozás időszaka, egyben idő felkészülni az ünnepre.

A sorok megfogalmazása előtt azon tűnődtem, hogy a felkészülést segítő miről is kellene írnom?

Talán a karácsonyi szokásokról, azok keletkezéséről a zöld ágtól a szaloncukorig? Vagy talán az első karácsony ünnepi szokássá válásáról a nagyvilágban és itthon? Azt gondolom ezek mindenki előtt ismeretesekek. Írjak netán a város 2019. évében történt fejlesztésekről, vagy a haladásról? Ennek meg igazán itt a helye.

A legmegfelelőbb tehát ha az ünnephez tartozó szeretet erejéről, az emberi kapcsolatok fontosságáról, a mindennapok apró szépségeiről írok.

Az adventi várakozás alatt gyakorta kell visszatekintenünk mindezekre, értékelve cselekedeteinket, megállapítani tetteink helyességét, magunk és embertársaink irányába elkövetett felelőtlenségeinket, olykor gorombaságainkat. Legalább így évente egyszer üljünk le mi is, várakozva-vágyakozva, hogy megváljunk fájdalomainktól, sikertelenségeinktől, kudarcainktól. Az év 360 napja mindig alkalmas arra, hogy az emberi kapcsolatok, barátságok vagy csak bárki megítélése csorbát szenvedjen. Sajnos a csonkaságokat, a bántást, a rosszhiszeműséget- abban a pillanatban mikor történik- nem vesszük észre. Istennek hála a maradék 4 napon a megnyugvás szelíd időszaka következhet. Azé a megnyugvásé, amely az együttgondolkodást és így a fejlődést szolgálja.

Advent időszaka ez év végén is magától kínálja, hogy a készülődés jegyében évváró önvizsgálatot tartsunk, s ez az a felelősségünk, ami elősegíti mindannyiunk lelkének a karácsonyra való hangolódást.

Vélhetően kell azonban hozzá az a szeretet, mely nem a hibát keresi egymásban, hanem a szelidséget, nem ellenfelet lát, hanem testvért, nem civódásra ösztökél, hanem együttműködésre. Ám ez a szeretet mégis nem gyöngeséget jelent, hanem erőt. Hiányzik belőlünk ez a láthatatlan lelki kötőanyag, mely embert emberhez tapaszt, s alkalmat ad ezzel jóféle szellemi erőknek, hogy maradandót alkothassanak Isten dicsőségére és mindannyiunk javára. Az idő korlátai közé szorított és az anyagiak hajszolásába belefásult emberiség már nem érzékeli az élet apró dolgait. Nem tud örülni más sikerének, szkeptikusan figyel a másik boldogságát és boldogulását, egykedvű a más fájdalmát látva. Lehet hogy csak a látásmódunkkal és a hozzáállásunkkal van baj?

Többek között ezért is hiszem, hogy a Karácsony üzenete egyre fontosabb az emberiség számára. A lexikon csak ennyit ír: „keresztény ünnep Jézus születésére”, de mindannyiunknak sokkal többet kell, hogy jelentsen. Hangulatával, varázsával, titokzatosságával a békét hordozza magában. Különös jelentősége van a fénynek a felcsendülő daloknak.

Lássuk és halljuk meg, érezzük át adventnek ezt a sejtelmes hangulatát. Álljunk meg Karácsonykor, jöjjenek össze az együvé tartozók, sugározzák a békességet a családokban és a közösségekben, mert mindenkire ráfér. Őrizzük ezt a hangulatot a következő egy éven át a hétköznapok forgatagában, azért, hogy mindig mosolyogva tudjunk egymás felé fordulni.

Tegyük ezt azzal a várakozással, hogy az égő gyertyák fénye által szimbolizált egy-egy fogalom - hit, remény, öröm, szeretet - ezen az adventen részünké válnak és egészséget, békességet és boldogságot hoznak az itt élő családok, közösségek minden tagjának. Így legyen a karácsonyunk olyan, amilyennek a költő BABITS MIHÁLY: Karácsonyi ének című versében elképzelte:

Becsesnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy megszületett!

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyújts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törekeny játékunkat, a reményt.

Ezzel kívánok a Nagylétei Református Gyülekezet minden tagjának Békés Karácsonyt és Boldog Új Évet!
Menyhárt Károly polgármester, presbiter

Énekkarunk adventi zenés áhítata

Nagy szeretettel köszöntük mindenkit énekkarunk 12. adventi zenés áhítatán. Ebben az évben is boldog örömmel készültünk erre az alkalomra, jóllehet kicsit átalakult énekari közösségünk.

Vannak, akik sajnós nem tudták tovább vállalni kötelezettségüket, de nagy öröm számunkra, hogy három új tagot is tudhatunk magunk között, Isten áldja meg őket közöttünk!

Még egy változás történt. Idén szerettük volna, hogy szemünk előtt legyenek a Karácsony legfontosabb szereplői. Kicsiny „Betlehemünk” talán még inkább segít minket abban, hogy átéljük a Karácsony csodáját, melyről János evangélista így beszél: „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.”

Következő énekünkben pedig így énekelünk róla: „A kis Jézus megszületett örvendjünk, elküldötte Ő szent Fiát Istenünk!”

Örvendjünk! – Erre buzdít ez az ének. Örvendezni, így Karácsonyhoz közeledve talán könnyebb, de életünk minden egyes napján kellene. De miért örvendezzek? Nincs rá okom! -mondják sokan.

De igen, van okunk, komoly okunk az örvendezésre! „Mert úgy szerette, Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!”

Ha hisszük és valljuk ezt, akkor észrevesszük életünk minden apró, pici csodáját is. Ez pedig hálára indít minket, és nem tudunk nem örvendezni.

Örvendjünk hát, mert az öröm is „ragályos”. Adjuk hát tovább az örömet, és ragyogó szemeink világítsanak ebben a sötét világban. Minél több örömtől ragyogó hálás szempár jár – kel a földön, annál világosabb lesz benne. Legyünk pici lámpások mindannyian, tegyük szebbé ezt a teremtett világot! Hirdessük mindenkinek:

„Szeretlek, ó Uram, hálám szívemből fakad,
Hiszen mindent látsz Te bennem, hatalmad olyan nagy,
Szeretlek, ó Uram, hálám szívemből fakad,
És éneklek, hogy áldott légy Uram!

Áldott szép adventet, és örömteli, boldog Karácsonyt kívánok mindenkinek!

Hadházi Tamásné Esze Emőke Ildikó

Konfirmáció a Nagylétai Református Egyházközségben

„Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” (Jelenések 3: 20.)

Gyülekezeti életünk örömteli eseményére került sor május 12-én, amikor is 16 fiatal tett konfirmációi vizsgát és fogadalmat gyülekezetünk és a Mindenható Isten színe előtt.

Konfirmációi istentiszteletünkön megemlékeztünk az 50 és 25 évvel ezelőtt konfirmáltakról is. 50 éve, 1969-ben összesen 51 fiatal konfirmált a nagylétai gyülekezetben, közülük 14-en vettek részt istentiszteletünkön. 25 éve, 1994-ben 8 fő konfirmált és közülük ketten tudtak itt lenni mostani ünnepi alkalmunkon.

2019-ben konfirmált ifjaink:

Ágoston Dorottya, Alkotmány u.
 Barna Mónika, Kinizsi u.
 Burai Beáta, Szilerdő u.
 Cseh Kristóf Márk, Alkotmány u.
 Fekete Barbara, Csokonai u.
 Gyarmati Máté, Sziget u.
 Kiss Bence, Szél u.
 Kolozsvári Vanda, Debrecen
 Koncz Kristóf Bence, Széchenyi u.
 Kővári Nikolett, Bajcsy Zs. u.
 Makula Katrin, Új u.
 Papp Csenge, Debrecen
 Papp Huba, Vezér u.
 Rost Ágota Zsóka, Vezér u.
 Veres Kristóf, Új u.
 Vida Ferenc, Hunyadi u.

Kell

Jézus Krisztus az övéi közé jött, de az övéi nem fogadták be. Mégis köztük töltötte el a földi életét, hogy akik mégis hittel befogadták, Isten gyermekeivé lehessenek. – Amikor József meghalotta, hogy a menyasszonya gyermeket vár, fel akarta bontani a jegyességüket. De nem tette meg, mert Isten angyala figyelmeztette. – Jézus ki volt téve annak a veszélynek, hogy koraszülött lesz, vagy az út szélén hozza világra édesanyja, mert a népszámlálás miatt a születés előtti hetekben meg kellett tenniük 120 km-t Názáretből Betlehembe, gyalog vagy szamárháton, nem tudjuk – egy kismamának egyik rosszabb, mint a másik. De nem születhetett meg útközben, mert Isten már 700 évvel előbb kijelentette Mikeás próféta által, hogy a Messiásnak Betlehemben kell megszületnie.

A betegesen féltékeny Heródes mindenképpen meg akarta öletni a csecsemő korú királyt, Isten azonban Egyiptomba menekítette a kis családot, mert még nem volt itt az ideje Jézus halálának. – Ott nem volt könnyű azonnal megélhetést találni, de Isten már előzőleg arra indította a napkeleti bölcseket, hogy vigyenek gazdag ajándékot a megszületett Messiás-királynak, így Józsefnek volt az idegenben kezdőtőkéje. – Ugyanakkor nem maradhattak ott végleg, mert be kellett teljesednie a próféciának, hogy Názáretinek fogják nevezni.

Jézus Krisztus egész földi szolgálatát egy örök isteni terv előzte meg, aminek minden részletében meg kellett valósulnia. Ez kezdődött el karácsonykor, s

teljesedett ki nagypénteken és húsvétkor. Ezért mondta Jézus többször is tanítványainak: „*az Emberfiának sokat kell szenvednie, és el kell vettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia*” (pl. Mk. 8,31).

Ez a „kell” egyrészt azt jelenti, hogy olyan mélyre süllyedtünk, olyan reménytelenné vált a helyzetünk Isten nélkül, hogy csak Isten fia, és csak így tudott kimenteni bennünket a halálból, a kárhozatból. Ugyanakkor jelenti azt is, hogy Isten mentő szeretetének, szabadító kegyelmének megvalósulását senki és semmi nem akadályozhatta meg. Sem a római császár, sem József jóhiszemű naivsága, sem Heródes... Mindennek úgy kellett történnie, ahogyan azt Isten elrendelte, s ahogyan az a bűnös ember üdvösségét szolgálta.

Mai fenyegetett világunkban fontos tudnunk, hogy Isten keze nem lett erőtlenebb, mint az első karácsonykor volt. Minden ördögi és emberi gonoszság ellenére Ő irányítja a világot, és benne a mi kis életünket is. Boldog, aki gyermeki bizalommal alárendeli magát Isten világkormányzó akaratának, s hittel megragadja azt az új életet, amit Jézus karácsonykor hozott. De kiszolgáltatott és tehetetlen marad mindenki, aki ezt visszautasítja.

Bárcsak minél többen az előbbieik közé tartoznánk!

CSERI KÁLMÁN
NY. LELKÉSZ

Visszatekintés nyári programjainkra – gyülekezeti kirándulás

Isten kegyelméből ebben az évben már 9. alkalommal szervezhettük meg „nagy kirándulásunkat”. A kora hajnali indulás után Szlovénián keresztül haladtunk Olaszország felé, útközben a szlovéniai Maribor óvárosával ismerkedtünk meg.

A második nap, vasárnap lévén, a buszon tartottunk közös istentiszteletet, majd a naphoz illően Ravennába érkezve, csodálatos kora keresztény és bizánci mozaikokban gyönyörködhetünk.

Délután érkeztünk meg tengerparti szálláshelyünkre Riminibe, ahol két éjszakát töltöttünk, és jólehet június elején jártunk még az évben, de mindkét nap fürdöttünk a tengerben is.

Utazás szempontjából legrövidebb napunkon, Európa egyik legkisebb országába, San Marinoba utaztunk. A hegytetőn fekvő „fővárosba” kabinos felvonóval jutottunk fel. San Marino a világ legrégebbi köztársaság. Fekvése miatt rendkívüli a látvány mind a tenger felől nézve, mind pedig a miniállamból letekintve a környező vidékre és a tengerpartra.

Elhagyva a tengerpartot Assisi felé vettünk az irányt. Szent Ferenc városában hallottunk életéről és arról, hogy nekünk reformátusoknak (is) miért fontos az ő személye.

Olaszország számtalan csodás kisvárosa közül kiemelkedik Assisi települése. Nem csak azért, mert fantasztikus panoráma tárul elénk a Monte Subasio hegy oldalában fekvő városka utcáiról, hanem mert itt született Assisi Szent Ferenc és Szent Klára, akik mindketten szerzetesrendet alapítottak.

Tovább utazva Toszkána egyik legszebb városába San Gimignano vezet az utunk. A települést a középkori „felhőkarcolók” városának is szokták nevezni.

Másnap reggel már Padovában ébredtünk fel, és egy rövid városnézés után indultunk hazafelé Ausztrián keresztül. Délután érkeztünk meg a Salzburg környéki tavakhoz, Hallstattba.

A Hallstatti tó partján elterülő barokk kisváros Ausztria egyik legszebb helye. A város egyik érdekessége, hogy egyetlen főutcából áll. A tó és a sziklafal közti szűk hely miatt a város a szikla lábához, szorosan egymásra épült házak soraiból áll. Az olaszországi városokhoz képest egy teljesen más hangulatú, de ugyancsak csodás települést ismerhettünk meg.

Utolsó napunkat csodás természeti környezetben kezdtük. A Wolfgangsee partjáról fogaskerekű vonattal mentünk a Schafberg 1782 méter magas csúcsára. Bár a hegycsúcsra érve felhő burkolt be bennünket, de a felvezető út, vagy a fenti hókupacok felejthetetlen élményt nyújtottak.

Rácsodálkozva (újra) Isten teremtett világára, visszatérve a „földre” folytattuk utunkat hazafelé. Egy rövid látogatást tettünk még a Traunsee partján, pontosabban a tóra épült Schloss Ort kastélyánál, és késő este érhattünk haza Létavértesre.

Egy ilyen kirándulás nem csak a látnivalókat jelenti, hanem közösséget épít, kapcsolatokat erősít. Hiszem, hogy így történt ez most is! Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a dicsőség!

Berekfürdői gyülekezeti hét

Ugyancsak nagy öröm, hogy ebben az évben is el tudtunk menni Berekfürdőre a Megbékélés Házába, egyházunk konferencia központjába. Most is több mint 60-an (fiatalok és felnőttek közösen) vettünk részt ezen a szokásos nyári programon. Reggelente képek (közlekedési táblák) által szólított meg Istenünk, míg az esti áhítatokon pedig a Biblia különböző fontos személyiségeinek elhívása által akart bennünket is új útra hívni vagy újra hívni az Űristen. Most is volt sok közös vidám vagy éppen megható beszélgetés, reggeli kávézás vagy éppen késő esti „zsiros kenyér”. Fürödtünk sokat a híres berekfürdői strandon, testben és lélekben megújulva térhettünk haza. A szokott módon, a nyár végén közös visszaemlékezést tarthattunk a parókia udvarán.

Hálaadó ima szilveszterkor

Az év utolsó estéjén oly sok mindenért szeretnék Uram neked hálát adni, amit kaptam tőled az egész év folyamán.

Köszönöm, hogy nem engedted el kezem, mindig a jó úton vezettél.

Köszönöm neked az egész teremtett világot, melyet mindannyiunk javára alkottál. Hálát adok, hogy a világ ezernyi jelében felismerlek téged.

Hála neked Uram az emberekért, a szomorú arcú testvérekért, a jókedvűekért, és azokért is, aki nem tudják, hogy őket is szeretem, és talán nem is sejtik, hogy most ő értük is imádkozom.

Hála neked Uram, mindenkiért! Hála egyszülött Fiadért, Jézus Krisztusért, aki elhozta, és a szívünkbe írta az örömet, és a boldog nyugtalanságot, aki azt akarja, hogy megosszuk másokkal boldogságunkat, a szeretet közösségében.

Hála neked Uram magyar hazánkért, és hála Anyaszentegyházunkért, melynek tagja lehetek! Segítsd meg hívó magyar népedet!

Köszönök Istenem mindent, amit Tőled kaptam, hiszem, hogy ez a teljesség, minden: az irgalom, a szeretet, és az élet.

Köszönöm a bánatot és a gyötrődést is, mert ez még jobban hozzád kapcsol.

Uram, köszönöm ünnepeimet, örömeimet. Köszönöm, hogy ma este is örülhetünk, énekelhetünk és táncolhatunk a te dicsőségedre.

Uram köszönöm az egyszerű hétköznapiakat, a szokásos jeleket, hangokat, melyek irányítják hétköznapijaimat, de amelyek végül is a te hangod, és hozzád vezetnek.

Köszönöm Uram, hogy mindig válaszolsz és megvigasztalsz.

Szeretnék hálát adni egész évi munkámért és küldetésemért, rám fordított figyelmedért és végtelen nagy türelmedért, azért, hogy vársz rám, és örökké szeretsz.

Kérlek Uram, légy velem az új esztendő során is, fogd a kezem, vezess a jó úton, adj bátorságot az élet terhe-
ihez, adj vidám és nyílt szívet. Ámen.

Anyakönyvi hírek

**Megkereszteltünk 20 gyermeket
(2019. január 1. és 2019. december 22. között)**

Balogh Norbert Bélát, Kucsák Alexandrát, Balogh Alénát, Balogh Vanesszát, Vásárhelyi Zoltán Dzsásztint, Tóth Enikő Zsófiát, Lénárt Martint, Furkó Vivient, Balogh Csaba Milánt, Vizelli Laurát, Budai Szederkét, Pántya Ádámot, Vincze Kornélt, Nagy Bencét, Kontor Bencét, Albert Leventét, Kropok Kincső Hannát, Budai Éva Juliannát, Dalmi Imre Andrászt, Nagy Zentét.

*Isten áldja és őrizze meg
a gyermekeket szüleikkel, családjukkal együtt!*

Házasságot kötött 2019-ben

Ecsedi László és Balázs Barbara,
Papp Gábor és Kárándi Orsolya.
Isten áldja meg közös életüket!

**Eltemettük 44(!!!) testvérünket
(2019. január 1. és 2019. december 22. között)**

Tóth Lajosné Sós Ágnes 91 éves,
Horváth Kálmánné Rác Anna 82 éves,
Krasznai József 62 éves,
Zurbó János 78 éves,
Vida Csaba József 67 éves,

Zsíros Lászlóné Oláh Erzsébet
tiszteletbeli presbiter 82 éves,
Sándor Bálint 80 éves,
Szatmári Sándorné Szabó Viola 76 éves,
Horváth Norbert 23 éves,
Holló Józsefné Papp Irén 93 éves,
Belgyár Andrásné Barna Julianna 92 éves,
Lakatos József 81 éves,
Tóháti Sándorné Kántor Mária 85 éves,
Horváth Gyuláné Szabó Margit 70 éves,
Zurbó Jánosné Fazekas Eszter 76 éves,
Szabó Sándor 68 éves,
Kárándi Imre 75 éves,
Barna Józsefné Mikó Julianna 85 éves,
Zagyva Gyula 70 éves,
Vass Istvánné Bakó Róza 75 éves,
Tóth Istvánné Guba Irma 94 éves,
Justyák Gáborné Mezei Erzsébet 70 éves,
Nagy Imréné Kiss Irma 81 éves,
Sós Józsefné Bun Ilona 78 éves,
Szücs Józsefné Puskár Magdolna 80 éves,
Nyakó Imre 80 éves,
Erdélyi Józsefné Tóth Julianna 88 éves,
Pető Lajosné Guba Ilona 85 éves,
Miklós Tibor 84 éves,
Pongor Ödönné Csobán Irén 88 éves,
Nagy Gyuláné Menyhárt Gizella 89 éves,
Kozma Sándor 90 éves,
Bodnár Sándorné Bökönyi Margit 83 éves,
Bíró István Sándor 58 éves,
Kovács Dánielné Prágai Margit 98 éves,
Kárándi Gyula 58 éves,
Lénárt József 58 éves,
Tóháti Lászlóné Kovács Etelka 77 éves,
Zsíros Sándorné Csukás Irén 98 éves,
Fehér Sándorné Pankotai Julianna 81 éves,
Pelei Lajos 58 éves,
Fehér Ferenc 84 éves,
Tarján Józsefné Bakó Ágnes 77 éves,
Szabó János 76 éves
*korában elhunyt testvéreinket.
Istenünk vigasztalását kívánjuk
az itt maradt hozzátartozóknak!*

Ünnepi alkalmaink

- December 24-én, szenteste délután 4 órakor,
- Karácsony mindkét napján
úrvacsorás istentisztelet délelőtt 10 órakor.
- Óév napján este 4 órakor.
- Újév napján délelőtt 10 órakor lesz istentisztelet.

Képek intézményünk életéből...

Klubos idősek napja

Klubos közös torna

Karácsonyi köszöntő (2018)

Nyári bográcsolás

Képek intézményünk életéből...

Anyák napi köszöntő

Anyák napi köszöntő

Klubos kirándulás - Hollókő

Idősek napja

Idősek napja

Idősek napja

*Nyugdíjba vonuló dolgozó búcsúztatása
Papp Sándorné főszakács*

Gyülekezeti események képekben...

Újévi vacsora - Derencsényi István főjegyző úr

Újévi vacsora

Újévi vacsora

Újévi vacsora

Gyülekezeti események képekben...

Újévi vacsora

Imahét

*Újévi vacsora
- Nagy Dezsőné tb. presbiter köszöntése*

Imaheti este, Bukáné Zakar Zsuzsa lelkész

Újévi vacsora

Imaheti este

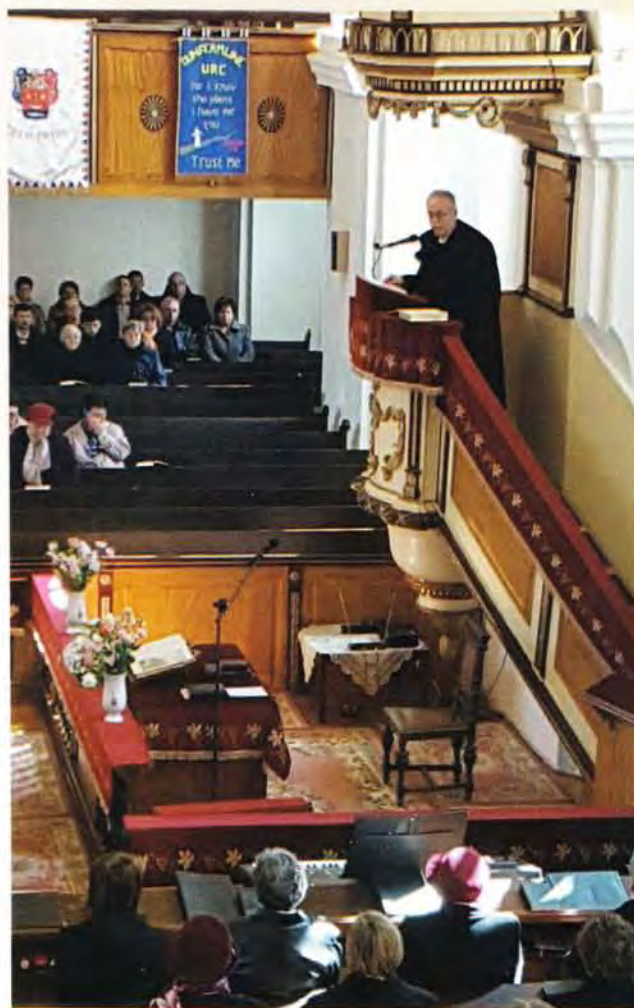

Imaheti este, Dr. Pótor Áron lelkipásztor

Gyülekezeti események képekben...

Nagycsütörtöki úrvacsora

Egyházlátogatás

Nagycsütörtöki úrvacsora

Gyülekezeti események képekben...

Bach mindenkinek fesztivál

Konfirmáció

Presbiteri névnap

Konfirmáció

Egységnap ünnepség, 2019. május 22.

2019-ben az 50 éve konfirmáltak

2019-ben a 25 éve konfirmáltak

Konfirmandusok első úrvacsoravétele

Gyülekezeti események képekben...

Énekkari évváró

Berekfürdő, gyülekezeti hét

Berekfürdő, gyülekezeti hét

Berekfürdő, gyülekezeti hét

Berekfürdő, gyülekezeti hét

Táborzáró

Berekfürdő, gyülekezeti hét

Presbiteri kirándulás, Szlovénia - Piran

Gyülekezeti események képekben...

Presbiteri kirándulás, Trieszt

Parókia felújítás

Halottak napi megemlékezés

Templomunk az őszi napsütésben

Klubos kirándulás - Tiszadob

10 éves a „Betlehemünk”

Adventi zenés áhítat

